

Between No-Longer and Not-Yet

CURATOR | Annemoon Geurts

EXHIBITION DESIGN | Annemoon Geurts, Koen Rijnbeek

FEATURING | Adaptism, Simone van Bakel, Jet & Pieke Bergmans, Rosana Escobar, Nienke Hoogvliet, Shaakira Jassat, Jas&Cal, Erco Lai, Geke Lensink, Satomi Minoshima & Pauline Agustoni, Sho Ota, Giulia Pompilj, VanTot, Jesse Visser

PARTICIPANTS | Studio Boot & By Borre & Montis, Contempo, Coooloo, Modular, Smith & Winken, Solarix & VenhoevenCS

Om onze natuurculturele wereld meer humaan en duurzaam vorm te geven ligt geen draaiboek klaar. En vanwege de verwantschapsstructuren tussen alle mensen, dieren, planten en objecten is het vraagstuk ontzaglijk complex. We weten dat het anders moet, maar hoe? De opgave lijkt te groot.

Between No-Longer and Not-Yet is een plaats, moment of beweging met ruimte voor verbeelding. Laten we de onzekerheid van deze tussenfase koesteren en samen, vanuit alle domeinen hoopvolle voorbeelden voor nieuwe perspectieven creëren. Zodat we gekatapulteerd kunnen worden richting een meer humane en duurzame wereld voor alles en iedereen.

Via het werk van startende en gevestigde ontwerpers roept Kazerne op om het potentieel van deze tussenfase zinvol te gebruiken om te dromen, ons te laten verwonderen en inspireren door hoopvolle nieuwe perspectieven.

There is no blueprint to redesign our natural cultural world in a more humane and sustainable way. And because of the entanglement of all people, animals, plants and objects, the task is extremely complex. We know we need a radical change, but how? The task seems too big.

Between No-Longer and Not-Yet, is a place, moment, or movement in which imagining can take place. Let us cherish the uncertainty of this in between fase and assume the responsibility to create hopeful examples of new perspectives. So that we can be catapulted towards a more humane and sustainable world for everyone and everything.

Through the work starting and established designers Kazerne calls on us to make sense of the potential of this in-between phase and to dream, to let us wonder and get inspired by hopeful new perspectives.

#042

Between No-Longer and Not-Yet

Hoopvolle voorbeelden voor nieuwe perspectieven

Mensen, dieren, planten en objecten. We delen oorsprong, omstandigheden en klimatologische toekomst. Dit objectieve gegeven voedt de urgentie om onze natuursculturele wereld meer humaan en duurzaam vorm te geven, voor meer soorten dan alleen de 1% rijkste mensen op aarde¹. De wereldwijde pandemie heeft het besef daarvan alleen maar aangewakkerd. We weten dat het anders moet. We weten dat maatschappelijke systemen drastisch anders moeten worden ingericht om deze uitdaging aan te kunnen. Maar hoe? De verwantschapsstructuren zijn ontzaglijk complex. De opgave lijkt te groot. Verblind en verlamd staren we in de koplampen.

We bevinden ons aldus in een ruimte en tijd waarin het lastig is om volledig te bevatten wat niet-meer is, wat nog-niet is, of in wording. Een onzekere tijd, waarin het lastig is om te vertrouwen op bestaande kennis en inzichten, laat staan om te voorspellen of de acties die we ondernemen de juiste zullen zijn, op de juiste plaats en in het juiste tempo worden ondernomen. Dit moet echter niet worden geïnterpreteerd als iets negatiefs. De kloof, het interval of de passage tussen niet-langer en nog-niet is een plaats, een moment of een beweging waarin verbeelding kan plaatsvinden.

In het bewogen nu wordt de verbeelding in verschillende domeinen gefaciliteerd: filosofie, inventieve wetenschap, politiek en activisme, scheppende kunsten, emotie en affectie. Hieruit ontstaat het inzicht dat onzekerheid en onbepaaldheid een transformerend en emancipatorisch potentieel in zich hebben.²

Daarom geven wij toe – en stellen we voor om gezamenlijk toe te geven – dat we het even niet meer weten. We laten de state-of-mind van de onzekerheid toe, vanuit de wetenschap dat juist deze tussenfase de creativiteit aanwakkert. We onderzoeken, experimenteren en speculeren over hoe we anders, met onverwachte anderen en vanuit andere perspectieven kunnen leren kijken. Hoe we met hoopvolle ontwerpen kunnen bijdragen aan de ombuiging van wat wetenschappers ook wel het Antropoceen, Plantageoceen, Kapitaaloceen en/of Chthuluceen noemen, de klimaatverandering¹. We doen pogingen die mogen mislukken. Doen iets meer, of juist iets minder. Of misschien wel even niets. Dan dromen we, laten we ons verwonderen en inspireren.

Want ondanks alle onzekerheden zijn we hoopvol gestemd. Tijdens de mondiale lockdown bleek dat minder vliegen wel degelijk invloed heeft. En bedenk hoe onze houding ten opzichte van plastic, vlees, racisme en gender in slechts een paar jaar tijd aan het veranderen is. Dit maakt duidelijk dat we niet alles tegelijk hoeven te veranderen. Dat ook vele kleine stapjes samen grote gevolgen kunnen hebben.

Om de uitdagingen van het huidige tijdsgewricht aan te gaan we hebben nu behoefte, nee sterker: de noodzaak, aan concretisering van bruikbare, schaalbare ideeën die uitgaan van de verstrengeling en samen-

hang van alles en iedereen. Gefundeerd, en niet op basis van onderbuikgevoelens. Met aandacht en zorg voor de hele keten, van ruwe grondstof tot circulaire recycling, van eeuwenoude indigenouse wijsheid tot artificiële speculaties. Met respect voor relaties tussen mens en mens, tussen mens en niet-mens, en tussen niet-mens en niet-mens.

Dus roepen we nu op om het Between No-Longer and Not-Yet potentieel van verbeelding en samenwerking zinvol te benutten. Laten we de onzekerheid koesteren en de verantwoordelijkheid nemen om samen, vanuit alle domeinen hoopvolle voorbeelden voor nieuwe perspectieven te creëren. Ontwerpers, onderwijs, overheden, bedrijfsleven, iedereen. Voorbeelden die vanuit samenhang inspireren en aanzetten tot actie om het rigoreus anders te gaan doen. Dwars door alle lagen en hokjes heen. Want dat moet. We mogen niet terugvallen in oude patronen. We moeten uit de impasse komen om gekatapulteerd te kunnen worden naar een toekomst waarin we verder kunnen. Samen met alle mensen, dieren, planten en voorwerpen die onze wereld bevat. Om te voorkomen dat deze tussenfase eindigt in een Between No-Longer and Not-Ever.

Annemoon Geurts, september 2021

Between No-Longer and Not-Yet

Hopeful examples for new perspectives

Humans, animals, plants and objects. We share origins, conditions, and climatic futures. This objective fact fuels the urgency to make our natural-cultural world more humane and sustainable for more species than just the top 1% wealthiest people on earth¹. The global pandemic has only increased our awareness of this. We know we need to change. We know that societal systems must be drastically redesigned to meet this challenge. But how? The relationship structures are immeasurably complex. The task seems too big. Blinded and paralysed, we stare into the headlights.

We thus find ourselves in a time and place in which it is difficult to fully grasp what is not-anymore, what is not-yet, or in the making. An uncertain time, in which it is hard to trust existing knowledge, let alone predict whether actions we take are the right ones, in the right place and at the right rate. This should however not be interpreted as something negative. The gap, the interval, or the passage between no-longer and not-yet is a place, a moment, or a movement in which imagining can take place.

In the eventful now, the imagination is facilitated in several registers: philosophy, inventive scholarship, politics and activism, artistic creation, emotion and affect. This leads to the insight that uncertainty and indeterminacy can have transformative and emancipatory potential.²

This is why we admit – and propose that we all admit together – that we are at a loss at the moment. We permit the state-of-mind of uncertainty, from the knowledge that it is this intermediate phase that

stimulates creativity. We research, experiment and speculate about how we can learn to look at things in other ways, with unexpected others and from other perspectives. How, with hopeful designs, we can contribute to the reversal of what scientists and critical theorists call the Anthropocene, Plantagocene, Capitalocene and/or Chthulucene, the climate change.¹ We make attempts that are allowed to fail. Do a bit more or just a bit less. Or perhaps even nothing at all. Then we dream, we wonder and let ourselves get inspired.

Because, despite all the uncertainties, we are full of hope. During the global lockdown, it turned out that less flying indeed has an impact. And consider how our attitudes towards plastic, meat, racism, and gender have undergone such changes in just a few years. This makes it clear that we do not need to change everything at once. That, all together, many tiny steps can have a huge impact.

In order to meet the challenges of the current era, we now see the urge, no, more strongly: the need, to concretise useful, scalable ideas that arise from the entanglement and cohesion of everything and everyone. Legitimate, not merely based on gut feelings. With attention and care for the entire chain, from raw materials to circular recycling, from ancient indigenous wisdom to artificial speculations. With respect for relationships between human and human, human and non-human, and non-human and non-human.

So, we now call for a meaningful utilisation of the Between No-Longer and Not-Yet potential of imagination and collaboration. Let us cherish the uncertainty and assume the responsibility to create hopeful examples of new perspectives together, from all domains. Designers, educators, governments, businesses, scientists, everyone. Examples that inspire through cohesion and encourage rigorous striving to do things in an entirely new way. Cutting right through all the layers and boxes. Because we have to. We may not relapse into old patterns. We have to get out of the impasse in order to be catapulted into a future in which it is possible to move forward. Together with all the humans, animals, plants, and objects that our world contains. To prevent that this interim phase will end in a Between No-Longer and Not-Ever.

Annemoon Geurts, September 2021

¹ Haraway, Donna. 2003. The Companion Species Manifesto: Dogs, People, and Significant Otherness. Chicago, IL: Prickly Paradigm Press.

² Iris van der Tuin and Nanna Verhoeff. 2021. Critical Concepts for the Creative Humanities, London: Rowman & Littlefield International

The Pink House

by Social Label

FOUNDERS | Petra Janssen, Simone Kramer

EXHIBITION DESIGN | Studio Boot

THANKS | Stichting Doen Fonds voor Cultuurparticipatie

FEATURING | Borre Akkersdijk, Joost van Bleiswijk, Ilse Crawford, Piet Hein Eek, Kiki van Eijk, Johannes Gille, Dick van Hoff, Petra Janssen, Simone Kramer, Jos Kranen, Rianne Makkink, Haiko Meijer, Marc Mulders, Oscar Peña, Studio Rens, Edward van Vliet, Edwin Vollebergh, Roderick Vos

PARTICIPANTS | Artenzo & Woodworks, Amarant, Tilburg, Breda, Handweverij ASVZ, TextielLab, Tilburg, SMO Breda/Ik wil meedoen, gemeente Breda, Pameijer, Rotterdam Arte, Raymakers, gemeente Helmond, Cello zorg en Reinier van Arkel, 's-Hertogenbosch, Vught, Sint-Michielsgestel, Cor Unum, Den Bosch, Ateliers Social label Lab, werkervaringsplekken gemeente 's-Hertogenbosch, studenten en mensen met afstand tot de arbeidsmarkt.

Democratisering van schoonheid in een intieme setting waar de tijd stil staat. De toekomst van Social label ligt in het zijn en het omringen met design van betekenis. Met dit positief activisme geven initiatiefnemers Petra Janssen (Studio Boot) en Simone Kramer (C-mone) vorm aan een groeiende inclusieve beweging met een sociaal duurzame collectie en programma voor een andere kijk op werk, leren en meedoen.

Democratisation of beauty in an intimate setting where time stands still. The future of Social label lies in being, and in surrounding ourselves with design with meaning. With this positive activism, initiators Petra Janssen (Studio Boot) and Simone Kramer (C-mone) are forging a growing inclusive movement with a socially sustainable collection and program for another view on labour, learning and participation.

Nominees Kazerne Design Award 2021

WINNER | Teun Zwets

NOMINEES | Noor Bootsma, Miya Fassbender, Niall Keville, Benjamin Motoc, Paulien Nabben, Marie Panken, Tadeas Podracky

JURY | Kiki van Eijk, Annemoon Geurts, Anne Ligtenberg

THANKS | Stichting Loyola

Teunland, een geïmproviseerde serie huisraad van Teun Zwets won de Kazerne Design Award 2021, een aanmoedigingsprijs voor recente Design Academy Eindhoven alumni. De jury beloonde hem met eeuwige roem en 5.000 euro voor zijn project dat voortkomt uit zijn immense maakdrang. Met een focus op het praktische en bruikbare creëert hij een authentieke, persoonlijke wereld die onze wegwerpmaatschappij ter discussie stelt. Met dank aan Stichting Loyola.

Teunland, an improvised series of domestic object, by Teun Zwets won the Kazerne Design Award 2021, an incentive prize, for recent Design Academy Eindhoven Alumni. The jury rewarded him with everlasting fame and 5,000 euros for his project, brainchild of the designer's prodigious creative urge. Focusing on the practical and the usable, he creates an authentic, personal world that challenges our single-use society. Thanks to Loyola Foundation.

#041

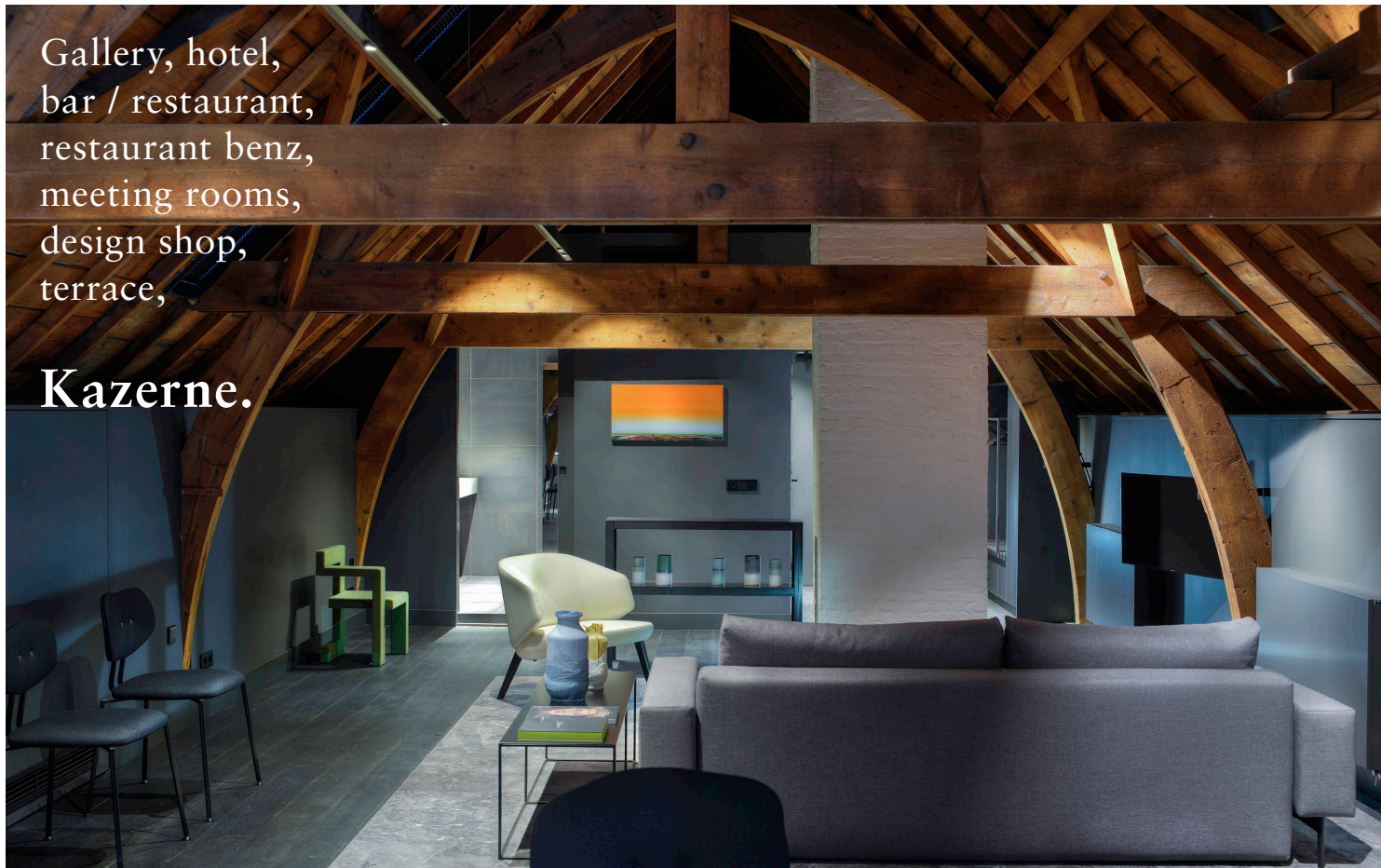

#040

Gallery, hotel,
bar / restaurant,
restaurant benz,
meeting rooms,
design shop,
terrace,

Kazerne.

Gevestigd in een voormalige marechausseekazerne en aangrenzende industriële loods, viert Kazerne de impact van design, door gasten te omringen met recent werk van toonaangevend designtalent in een omgeving waar zij eten, drinken en verblijven. Het met veel aandacht voor de oorspronkelijke schoonheid gerenoveerde erfgoed telt 2.000 vierkante meter tentoonstellingsruimte (met om de zes maanden wisselende exposities), met daarbinnen acht luxe hotelkamers en -lofts, meerdere ontmoetingsruimten, een designwinkel en twee restaurants: een laagdrempelige bar/restaurant met Italiaanse touch en fine-dining restaurant Benz at Kazerne, met Vintage Franse touch. Stel je een museaal platform voor, in monumentaal erfgoed dat is getransformeerd in een adembenemend hotel.

Based in former military barracks and adjoining industrial warehouse, Kazerne (baracks in Dutch) celebrates the impact of design by welcoming guests to eat, drink and sleep surrounded by recent works by leading design talent. Renovated with great attention to its original beauty, the heritage has 2,000 square metres of exhibition space (with exhibitions changing every six months), that include eight luxury hotel rooms and lofts, several meeting rooms, a design shop and two restaurants: the industrial bar/restaurant with Italian and fine-dining Restaurant Benz at Kazerne, with Vintage French touch. Imagine a museum-like platform, against a backdrop of monumental heritage, that has been transformed into a breathtaking hotel.

THANKS | Ruud Balk Fotografie, Brabant C, Cultuur Eindhoven, Dutch Design Foundation, Sooji Lee, Stichting Loyola, Metropool Regio Eindhoven, Moon/en/co, Provincie Noord-Brabant, Iris van der Tuin and Nanna Verhoeff, Van der Zandt Studio's